

nerazdjelnicima posted: "Razlika jest u tome da se ni u jednoj od navednih zemalja EU, za razliku od Hrvatske, individualno mjerenje potrošnje energije za grijanje ne provodi, niti se razdjelnici topline potrošačima ne nameću, kao u Republici Hrvatskoj. Švedska je jedna od z"

Respond to this post by replying above this line

Nova objava na Udruga za zaštitu potrošača 'Razdjelnici topline'

KOJA JE RAZLIKA IZMEĐU HRVATSKE I ŠVEDSKE, DANSKE I VELIKE BRITANIJE?

by [nerazdjelnicima](#)

Razlika jest u tome da se ni u jednoj od navednih zemalja EU, za razliku od Hrvatske, individualno mjerenje potrošnje energije za grijanje ne provodi, niti se razdjelnici topline potrošačima ne nameću, kao u Republici Hrvatskoj.

Švedska je jedna od zemalja (uz UK, Finsku) koje su napravile studiju ekonomske isplativosti ulaganja u individualna mjerila (dakle i kalorimetre i razdjelnice topline), koje su pokazale da se ni u hladnoj Švedskoj ili Finskoj ugradnja razdjelnika i ostale opreme ne isplati, jer košta suvlasnike zgrada značajno više nego što bi se dobilo uštedom na energiji.

Danska i Švedska su emisiju CO2 smanjivale u proteklih 25 god na način da su povećavale udio kućanstava koja se griju putem daljinskog centralnog grijanja i 2014. taj udio je u Danskoj iznosio 60%, u Finskoj nevjerojatnih 87%, naspram hrvatskih 10%.

Mijenjale susamo vrstu goriva koje njihove toplane koriste za zagrijavanje tih domaćinstava, zamjenjujući ugljen alternativnim izvorima poput drveta, biomase, drvene sječke, otpada ili otpadnih ulja, te su na taj način smanjivale emisiju CO2.

Učinak nasilnog uvođenja razdjelnika RH upravo je suprotan tome: sve više potrošača se želi potpuno isključiti iz sustava centralnog grijanja ili pak, onemogućeni u želji da se isključe, prelaze na grijanje putem ostalih izvora, uglavnom struje ili plina.

(Nije zanemarivo ni spomenuti da RH ima jedan od najnižih ukupnih utrošaka energije po glavi stanovnika u EU koji iznosi 57 GJ per capita, dok Danska troši 106 GJ per capita. (Švedska 138 GJ per capita, Finska 190 GJ per capita, Belgija 131 GJ per capita, Luxemburg 322 GJ per capita). Manje energije po glavi stanovnika od Hrvata troše samo Bugari (50GJ per capita) I Rumunji (46 GJ per capita))

Finska je jedna od zemalja u EU koja je provela detaljnu studiju ne samo

ekonomske, već i energetske isplativosti uvođenja pojedinačnih mjerila toplinske energije u stanove, dakle i kalorimetara i razdjelnika. Zaključci Finske studije su vrlo jasni, citiramo " U 99% postojećih višestambenih zgrada postavljanje individualnih kalorimetara ili razdjelnika topline izaziva toliko visoke troškove da te troškove nije nikako moguće pokriti eventualnim uštedama energije koje bi se ostvarile promjenama ponašanja stanara. Pri tome troškove kapitala, kamata, te indirektno troškove, (poput troškova uslijed brojnih reklamacija računa, sudskih troškova uslijed nepoštene raspodjele troškova prema razdjelnicima topline...), uopće nismo uzimali u obzir jer su rezultati i bez toga posve jasni. Troškovi se među pojedinim suvlasnicima raspodjeljuju prema m², a prema očitavanju kalorimetra u zajedničkoj kotlovnici. Također smo nakon pomne višedesetljevnog studije zaključili da pojedinac promjenom vlastitog ponašanja jako malo može utjecati na ukupnu potrošnju zgrade."

Tako u Finskoj, u kojoj se 87% kućanstava grije putem zajedničkog centralnog grijanja CITAT IZ STUDIJE: "Građani na svojim radijatorima imaju termostatske ventile kojima mogu namjestiti temperaturu na ugodnu, bez gubitka komfora i opasnosti za zdravlje. Suvlasnici zgrada su odgovorni da se zgrade održavaju i poboljša energetska učinkovitost vanjske ovojnice (termo-prozori, fasada itd)... Zaključak je studije da pojedini stanari mogu jako malo utjecati na potrošnju cijele zgrade, a sa druge strane trošak razdjelnika je prevelik te ekonomski neopravdan."

U Hrvatskoj se odbija napraviti slična studija ekonomske isplativosti ulaganja, jer su ti nalazi također poražavajući: investicija bi se u jednoj zgradi u Zagrebu koja bi ostvarila uštedu od 30% energije za grijanje, što je u stvarnosti nemoguće, vratila za više od 17,5 godina, a vijek trajanja ugrađene opreme jest 10 godina nakon čega investiciju treba ponoviti.

Navodni zaključak Energetskog instituta "Hrvoje Požar" o uštedi energije od 20-30% odnosi se samo na period od 5 mjeseci, uz krajnje dubiozan uzorak na kojem je istraživanje rađeno. Kada ostvarenu uštedu podijelite s 12 mjeseci koliko ih ima u godini i ukupnom godišnjom potrošnjom energije zgrade, brojka je znatno manja. Šveđani i Finci su (2014. 2015.) u svojim studijama dokazali da se promjenom ponašanja stanara nakon ugradnje razdjelnika i kalorimetara ne može ostvariti ušteda veća od 10% energije, dok je s druge strane investicija u razdjelnike prevelika i ekonomski neopravdana. Starije studije koje spominju visoke postotke ušteda, i 20-30%, sve datiraju iz 1950-tih, najstarija iz 1927. godine, a u svojoj analizi iz 2014- i 2015. Šveđani i Finci ih nazivaju "pretjeranim".

Znate li da je CTS (centralno grijanje) najekonomičniji i najekološkiji način grijanja, koji troši nje manji broj kWh energije po m² za zagrijavanje? Zajedničko

centralno grijanje zgrade je čak i najsigurniji način grijanja, jer se godišnje 30-tak ljudi otruje ugljičnim monoksidom iz peći i plinskih bojlera, od toga 5 ih godišnje i umre, a u RH se samo 10% kućanstava grije putem zajedničkog centralnog grijanja. Preostalih 90% građana troši i do 3 puta više energije po m², pa se nitko nad njima ne izživljava da obuku kapute dok gledaju TV jer moraju smanjiti emisiju CO₂.

Pomnožite udio kućanstava s CTS (0,1), s navodnom uštedom (0,2), i dobit ćete koliki je to udio energije u onome što se u cijeloj državi potroši na zagrijavanje stanova: $0,1 * 0,2 = 0,02$ - 0,03 Odbijte od toga dio energije koji se troši za zagrijavanje potrošne tople vode i onaj dio koji čine gubici u sustavu. Dakle konačna "ušteda" je manja od 2-3% ! A i nikakva "ušteda" odnosno smanjenje potrošnje grijanja u zgradama sa CTS ne predstavlja stvarno smanjenje emisije CO₂ niti stvarnu uštedu. Građani su se u strahu od nemogućih računa koje neće moći platiti jednostavno prebacili na grijanje na struju (osobito u Rijeci gdje si to klimatološki lakše mogu priuštiti), jer im je to postalo jeftinije od centralnog grijanja. A struja se u RH većinom proizvodi u termoelektranama, pa su priče o emisiji CO₂ bajke za malu djecu. Dodatno u Zagrebu je grijanje na principu kogeneracije što u Rijeci nije. Konačni rezultat nasilnog uvođenja obračuna grijanja po razdjelnicima jest da su vrijednosti nekretnina koje se griju na CTS pale na tržištu, ako ih uopće još želi netko kupiti. To se lijepo vidi u Rijeci jer je Rijeka jedini grad u RH u kojemu je postotak ugrađenosti razdjelnika 80%, dok je Zagrebu oko 30%, a tržište stanova u Rijeci je 10 puta manje nego u Zagrebu. Nazovite nekoliko agencija i portala za nekretnine u Rijeci pa pitajte. Ne poznajemo nijedan proizvod ili uslugu, osim RTV- pretplate i razdjelnika, koje bi potrošači zakonom bili obavezni kupovati. Tržište bilo koje robe ili usluga regulira se samo, putem ponude i potražnje na tržištu; ako razdjelnici topline građanima donose korist, a ne štetu, građani (tj. tržište), bi to u 10 godina koliko se ti uređaji u RH ugrađuju već valjda prepoznali, i tada nikakva zakonska prisila ugradnje nije potrebna.

[nerazdjelnicima](#) | 23/11/2016 u 10:10 am | Kategorije: [Uncategorized](#) | URL: <http://wp.me/p7YxBO-39>

[Comment](#)

[Pregledaj sve komentare](#)

<http://razdjelnici-topline.org/2016/11/23/koja-je-razlika-između-hrvatske-i-svedske-danske-i-velike-britanije/>